తైవలప్పిల్ కుంజువారు వరీద్

వర్సెస్

ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం.

[ఎస్.ఆర్.దాస్, యాక్టింగ్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, వివియన్ బోస్, భగవతి, జగన్నాధదాస్ మరియు బి.పి. సిన్హా, న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం , ఆర్టికల్స్ 72, 161 మరియు 238- కొచ్చిన్ మహారాజాకు క్షమాపణ యొక్క ప్రత్యేక హక్కు. 29 మే 1949 నాటి ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్ పాలకుల మధ్య కుదిరిన ఒడంబడిక యొక్క ఆర్టికల్ 21 ద్వారా ధృవీకరించబడింది - యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్‌ని డొమినియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాతో విలీనం చేయడం మరియు ఏకీకరణ దృష్ట్యా భర్తీ చేయబడినా మరియు రద్దు చేయబడినా - రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 62, 161 మరియు 238 కింద దాని కొనసాగింపు స్థిరంగా ఉందా.

త్రిచూర్‌లోని సెషన్స్ న్యాయమూర్తి (ఇప్పుడు యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ కొచ్చిన్‌లో ఉంది మరియు గతంలో కొచ్చిన్ స్టేట్ లో ఉంది) అప్పీలుదారుపై విధించిన మరణశిక్షను ఉన్నత న్యాయస్థానం నిర్ధారించింది. ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాజ్ ప్రముఖ్ మరియు భారత రాష్ట్రపతికి సమర్పించిన క్షమాభిక్ష దరఖాస్తులు తిరస్కరించబడ్డాయి. నిర్ణయానికి సంబంధించిన ప్రశ్న ఏమిటంటే , అప్పీలుదారు తన రాష్ట్రంలోని న్యాయస్థానాలు ఆమోదించిన మరణశిక్షకు సంబంధించి క్షమాపణ అధికారాన్ని అమలు చేయడానికి కొచ్చిన్ మహారాజా యొక్క పూర్వపు అధికారంపై ఆధారపడవచ్చా అనేది 29 మే 1949 నాటి ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ పాలకుల మధ్య ప్రవేశించిన ఒడంబడిక యొక్క ఆర్టికల్ 21 ద్వారా ధృవీకరించబడిన ప్రత్యేక హక్కు.

జరిగినది. కొచ్చిన్ మహారాజాకు ఉన్న క్షమాపణ యొక్క పూర్వపు ప్రత్యేక హక్కు , ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రాన్ని భారతదేశం యొక్క డొమినియన్‌తో మరియు ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం యొక్క ప్రవేశం మరియు ఏకీకరణలో పరాకాష్టకు దారితీసిన సంఘటనలకు సంబంధించి భర్తీ చేయబడిందని మరియు

రద్దు చేయబడిందని భావించాలి , ఆ తర్వాత 26 జనవరి 1950 న భారత రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చినప్పుడు యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాలో విలీనం చేయబడింది , అటువంటి ప్రత్యేకాధికారం యొక్క కొనసాగింపు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 72, 161 మరియు 238 విరుద్ధంగా ఉంది.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.90/1955.

ఎర్నాకులంలోని ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ ఉన్నత న్యాయస్థానం 1955లో క్రిమినల్ ఇతర దరఖాస్తు నం. 113/1955 (ఆర్.టి. 'నం. 4/1954 మరియు క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 19536) జూన్ 17న న్యాయమూర్తి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది.

బి.ఆర్.ఎల్. అయ్యంగార్, అప్పీలుదారు కోసం.

సర్దార్ బహదూర్, ప్రతివాది కోసం,

1955. డిసెంబరు 1. న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరివ్వినవారు

జగన్‌నాదాస్, న్యాయమూర్తి.-ఇది కొంత అసాధారణ పరిస్థితులలో ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. అప్పీలుదారుడు, 1954 సెషన్స్ కేస్ నం. 20 లో హత్యకు పాల్పడ్డాడని ఇప్పుడు ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ స్టేట్ లో ఉన్న త్రిచూర్‌లోని సెషన్స్ న్యాయమూర్తి ద్వారా మరణశిక్ష విధింపబడ్డారు. ఈ శిక్ష సరైన సమయంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్వారా నిర్ధారించబడింది మరియు ఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతి కోసం చేసిన దరఖాస్తు తిరస్కరించబడింది. అప్పీలుదారు రాజ్-ప్రముఖ్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ మరియు భారత రాష్ట్రపతికి క్షమాభిక్ష దరఖాస్తులు దాఖలు చేశారు మరియు వారిద్దరూ తిరస్కరించబడ్డారు. ఈ ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైన తర్వాత , సెషన్స్ న్యాయమూర్తి 29 మార్చి, 1955న ఖైదీకి ఉరిశిక్ష అమలు చేయడానికి ఏప్రిల్ 6, 1955ని నిర్ణయిస్తూ వారెంట్ జారీ చేశారు. ఇంతలో, ఖైదీని ఉంచిన వియ్యూరులోని సెంట్రల్ జైలు సూపరింటెండెంట్ , 1955 ఏప్రిల్ 1 నాటి తన లేఖ ద్వారా సెషన్స్ న్యాయమూర్తికి ఖైదీ కొచ్చిన్ మహారాజాకు క్షమాభిక్ష దరఖాస్తు పంపాడని మరియు ఆదేశాలు ఇవ్వాలని అభ్యర్థించాడు. ఆ దరఖాస్తుకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు రాలేదు. దానిలో త్రిచూర్‌లోని సెషన్స్ డివిజన్ పూర్వపు కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలో ఉన్నట్లు పేర్కొనవచ్చు, కొచ్చిన్ మహారాజాకి ఈ క్షమాభిక్ష దరఖాస్తును ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాజ్-ప్రముఖ్ మరియు రాష్ట్రపతికి క్షమాభిక్ష దరఖాస్తులకు ముందు పంపారా లేదా తర్వాత పంపారా అనేది రికార్డు నుండి కనిపించడం లేదు. సెంట్రల్ జైలు సూపరింటెండెంట్ నుండి ఏప్రిల్ 1, 1955 నాటి లేఖ అందిన

తరువాత, సెషన్స్ న్యాయమూర్తి కేసు పరిస్థితులను బట్టి ఇప్పటికే నిర్ణయించిన తేదీలో శిక్షను అమలు చేయరాదని డిమాండ్ చేశారు. తదనుగుణంగా అతను గతంలో 29 మార్చి, 1955 నాటి తన వారెంట్ ద్వారా ఆదేశించిన శిక్ష అమలును నిలిపివేస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశాడు .ఈ దశలో, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ 30 మే, 1955న సెషన్స్ న్యాయమూర్తికి స్టే ఖాళీ చేసి పూర్వపు వారెంట్‌ను అమలు చేయడానికి తాజా ఆదేశాలు జారీ చేసి , శిక్ష విధించాలని ప్రార్థిస్తూ ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు మరియు. ఆ దరఖాస్తుపై పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ దయ అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తారు మునుపటి కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలో భాగమైన భూభాగంపై సార్వభౌమాధికారాన్ని కోల్పోయిన కొచ్చిన్ మహారాజాకి క్షమాపణ యొక్క ప్రత్యేక హక్కును కూడా కోల్పోయాడు , అందువల్ల అతను అసమర్థుడు మరియు వారెంట్ అమలు చేయబడే మార్గంలో నిలబడ లేకపోయాడు. వివేకవంతులైన సెషన్స్ న్యాయమూర్తి ఈ ప్రశ్నతో వ్యవహరించారు మరియు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వాదనతో ఏకీభవించారు. తదనుగుణంగా, అతను స్టే ను ఖాళీ చేసి , ఖైదీకి ఉరిశిక్ష అమలు కోసం తాజా వారెంట్ జారీ చేసి , ఒకవేళ సలహా ఇస్తే , ఉన్నత న్యాయస్థానంలో అప్పీల్ చేయడానికి ఖైదీకి ఒక వారం గడువు ఇచ్చారు. ఖైదీ ఉన్నత న్యాయస్థానంకు అప్పీల్‌ను దాఖలు చేశారు మరియు ఇరుపక్షాల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత సెషన్స్ న్యాయమూర్తి తీసుకున్న అభిప్రాయంతో ఏకీభవించారు మరియు జూన్ 17, 1955 నాటి తీర్పు ద్వారా అప్పీల్‌ను తోసిపుచ్చారు. ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వుపై ప్రస్తుత అప్పీలు.

ఈ అప్పీల్ విచారణ కోసం అప్పీలుదారు *అమికస్ క్యూరీకి* న్యాయవాదిని కేటాయించారు మరియు అన్ని సంబంధిత రాజ్యాంగ నిబంధనలను పూర్తిగా మరియు న్యాయబద్ధంగా మా ముందు ఉంచారు. రాష్ట్రం తరఫు న్యాయవాది కూడా వాదనలు వినిపించారు. లేవనెత్తిన ప్రశ్న గణనీయమైన వాదనను అంగీకరించలేదని మరియు దిగువ రెండు న్యాయస్థానంలు తీసుకున్న అభిప్రాయం సరైనదని మేము సంతృప్తి చెందాము.

అప్పీలుదారు తరపున ఏదైనా వాదనకు పూర్తి ఆధారం కొచ్చిన్ మహారాజా తన రాష్ట్రంలోని న్యాయస్థానాలు విధించిన మరణశిక్షకు సంబంధించి క్షమాపణ యొక్క విశేషాధికారాన్ని వినియోగించు కోవడానికి ముందుగా ఉన్న నిస్సందేహమైన అధికారం. ఆ విశేష హక్కు 'యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ ఏర్పాటు కోసం ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ పాలకుల మధ్య 29 మే , 1949 నాటి ఒడంబడికలోని ఆర్టికల్ 21 లో ధృవీకరించ బడింది. ఆర్టికల్ ఈ కింది నిబంధనలలో ఉంది:

"ఈ ఒడంబడిక యొక్క మునుపటి నిబంధనలలో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ , ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ పాలకులు వారి ప్రస్తుత సస్పెన్షన్ , రిమిషన్ లేదా మరణ శిక్షలను మార్చే అధికారాలను కలిగి ఉంటారు

మరియు అమలు చేస్తారు. ఇకపై , ట్రావెన్‌కోర్ లేదా కొచ్చిన్ భూభాగాలలో జరిగిన ఉరిశిక్షకు మరణశిక్ష విధించబడింది".

ఈ ఒడంబడిక ఆర్టికల్‌లో ఈ విధంగా గుర్తించబడిన కొచ్చిన్ మహారాజాలో ఇప్పటికీ మనుగడలో ఉందని ఊహ మీద మాత్రమే ఉంది , అయినప్పటికీ అతను కొచ్చిన్ రాష్ట్రంగా ఏర్పడిన భూభాగాలపై తన సార్వభౌమత్వాన్ని కోల్పోయాడు, అప్పీలుదారుకు ఏదైనా స్థిరమైన కేసు ఉంది. కానీ ట్రావెన్‌కోర్–కొచ్చిన్ రాష్ట్రం యొక్క ఆధిపత్యంతో ట్రావెన్‌కోర్–కొచ్చిన్ రాష్ట్రం యొక్క ప్రవేశం మరియు ఏకీకరణలో ముగిసిన సంఘటనలకు సంబంధించి ఈ ఊహ స్పష్టంగా నిరాధారమైనది 1950 జనవరి 26న భారత రాజ్యాంగం అమలులోకి వచ్చినప్పుడు భారతదేశం మరియు ఆ తర్వాత భారత యూనియన్‌లో విలీనం చేయబడింది. సంబంధిత చారిత్రక సంఘటనలను క్లుప్తంగా పేర్కొనవచ్చు.

ఆగష్టు, 1947లో, ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ రాష్ట్రాల పాలకులు ఆ సమయంలో ఇతర భారతీయ రాష్ట్రాలు చేసిన విధంగానే భారతదేశంలోని డొమినియన్‌లోకి ప్రవేశించడానికి ప్రత్యేక సాధనాలను అమలు చేశారు. మే, 1949లో, ప్రతి మహారాజులు సంతకం చేసిన ఒడంబడిక ప్రకారం రెండు రాష్ట్రాలు యునైటెడ్ స్టేట్‌గా ఏర్పడ్డాయి , వీటిలో నిబంధనలకు భారత ప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది. ఈ ఒడంబడికలోని ఆర్టికల్ 21 ఇది ఇప్పటికే ప్రస్తావించబడింది మరియు కొచ్చిన్ మహారాజా తన రాష్ట్రంలో మరణ శిక్షలను మార్చడానికి ప్రత్యేక హక్కును కొనసాగించడానికి అందిస్తుంది. ఈ ఒడంబడిక కింద అప్పటి ట్రావెన్‌కోర్ పాలకుడు యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్–కొచ్చిన్‌కి మొదటి రాజ్–ప్రముఖ్ అని కూడా అందించబడింది. ఇది ప్రత్యేకంగా ఈ క్రింది విధంగా ఆర్టికల్ 9 ద్వారా అందించబడింది:

"రాజ్ ప్రముఖ్, నియమిత రోజు నుండి పక్షం రోజులలోపు , యునైటెడ్ స్టేట్స్ తరపున భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని సెక్షన్ 6లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా మరియు ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ స్థానంలో ఒక ఇన్స్ట్రుమెంట్ ఆఫ్ అక్సెషన్‌ను ఒప్పంద రాష్ట్రాల ప్రవేశం అమలు చేస్తారు. "

ఒడంబడిక యొక్క ఆర్టికల్ 10 (4) ద్వారా

"యునైటెడ్ స్టేట్ లెజిస్లేచర్ , ఈ ఒడంబడిక యొక్క నిబంధనలకు లోబడి , యునైటెడ్ స్టేట్ యొక్క రాజ్యాంగానికి సంబంధించిన నిబంధనలతో సహా యునైటెడ్ స్టేట్ కోసం చట్టాలను రూపొందించడానికి పూర్తి అధికారం కలిగి ఉంటుంది. ఈ ఒడంబడిక మరియు భారత రాజ్యాంగం యొక్క చట్రంలో".

ఆర్టికల్ 9 ప్రకారం, ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాజ్ ప్రముఖ్ జూలై 14, 1949 నాటి ఇన్‌స్ట్రుమెంట్ ఆఫ్ అక్సెషన్‌ను అమలు చేశారు , దీనిని 15 ఆగస్టు 1949న భారత గవర్నర్ జనరల్ ఆమోదించారు. ఈ విధానం లో ఆర్టికల్ I ప్రకారం ఇది 'యునైటెడ్ స్టేట్ ఇండియా డొమినియన్‌లో చేరిందని ప్రకటించింది. ఆర్టికల్ 10(4) ప్రకారం ట్రావెన్‌కోర్-కూచిన్ రాష్ట్ర శాసన సభ రాజ్యాంగ సభ రూపొందించిన రాజ్యాంగాన్ని రాష్ట్రం ఆమోదించాలని తీర్మానించింది. దాని పర్యవసానంగా ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాజ్ ప్రముఖ్ నవంబర్ 24, 1949 తేదీతో ఒక ప్రకటనను విడుదల చేశారు , ఇది ఈ క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:

"ఇప్పుడు భారతదేశం యొక్క రాజ్యాంగ సభ ద్వారా రూపొందించబడిన మొత్తం భారతదేశం కోసం కొత్త రాజ్యాంగం యొక్క ఆవిష్కరణతో , భారత ప్రభుత్వ చట్టం , 1935, ఇప్పుడు ఈ రాష్ట్రం మరియు భారతదేశం యొక్క డొమినియన్ మధ్య రాజ్యాంగ సంబంధాన్ని నియంత్రిస్తుంది;

అయితే 'భారతదేశంలోని మిగిలిన ప్రాంతాలతో దగ్గరి సంబంధం ఉన్న యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్‌ల ప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఆర్థిక , రాజకీయ మరియు ఇతర రంగాలలో ఆసక్తుల సంఘం ద్వారా, ఈ రాష్ట్రం మరియు భారతదేశం యొక్క డొమినియన్ మధ్య ఏర్పాటైన రాజ్యాంగ సంబంధాన్ని ఈ రాష్ట్రం మరియు భారతదేశం గురించి ఆలోచించిన యూనియన్ మధ్య కొనసాగించడమే కాకుండా మరింత బలోపేతం చేయడం మంచిది. ఈ రాష్ట్రానికి సక్రమంగా నియమించబడిన ప్రతినిధులను కలిగి ఉన్న భారత రాజ్యాంగ సభ ముసాయిదా రూపొందించిన భారత రాజ్యాంగం , అలా చేయడానికి తగిన ఆధారాన్ని అందిస్తుంది;

మరియు ఈ రాష్ట్రాన్ని స్థాపించే ఒడంబడిక క్రింద అధికారాన్ని పొందడం ద్వారా , భారత రాజ్యాంగ సభ రూపొందించిన రాజ్యాంగాన్ని ఈ రాష్ట్రం ఆమోదించాలని రాష్ట్ర శాసనసభ తీర్మానించింది;

నేను ఇప్పుడు దీని ద్వారా ప్రకటిస్తున్నాను మరియు డైరెక్ట్ చేస్తున్నాను-

భారత రాజ్యాంగ సభ త్వరలో ఆమోదించబోయే భారత రాజ్యాంగం యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్‌లకు భారతదేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలకు రాజ్యాంగంగా ఉంటుంది మరియు దాని నిబంధనల ప్రకారం అమలు చేయబడుతుంది:

పేర్కొన్న రాజ్యాంగం యొక్క నిబంధనలు దాని ప్రారంభ తేదీ నుండి , ఈ రాష్ట్రంలో ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న వాటికి విరుద్ధంగా ఉన్న అన్ని ఇతర రాజ్యాంగ నిబంధనలను భర్తీ చేయాలి మరియు రద్దు చేయాలి".

మా ప్రస్తుత ప్రయోజనాల కోసం , ఈ ప్రకటనలోని చివరి పేరా ముఖ్యమైనది. జనవరి 26, 1950న భారత రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత, ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాలో భాగమైంది మరియు ఆర్టికల్ 1 నిబంధన (2) కింద అందించిన పార్ట్ బి రాష్ట్రాలలో ఒకటి. మొదటి షెడ్యూల్ యొక్క పార్ట్ బి 72, 161 మరియు 238 ఆర్టికల్స్‌లో మరణ శిక్షలకు సంబంధించి దయ యొక్క ప్రత్యేక అధికారాన్ని రాజ్యాంగం ప్రత్యేకంగా అందించింది. 72వ అధికరణ రాష్ట్రపతి అధికారాన్ని, 161వ అధికరణం పార్ట్-ఎ రాష్ట్రంలో గవర్నర్ అధికారాన్ని మరియు ఆర్టికల్ 238 (1) ఒక పార్ట్ బి రాష్ట్రం యొక్క రాజ్ ప్రముఖ్ యొక్క అధికారం కోసం ఆర్టికల్ 161 తో తీసుకోబడింది . ఈ నిబంధనల నేపథ్యంలో కొచ్చిన్ మాజీ రాష్ట్రానికి సంబంధించి మరణశిక్షల అమలుకు సంబంధించి కొచ్చిన్ మహారాజా ప్రత్యేకాధికారం కొనసాగింపు కొత్త రాజ్యాంగానికి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. అందువల్ల, అటువంటి అధికారం పైన పేర్కొన్న ప్రకటన యొక్క చివరి పేరాలో పేర్కొన్న విధంగా భర్తీ చేయబడిందని మరియు రద్దు చేయబడిందని భావించాలి. ఇది 1949 మే గవనెంట్ యొక్క ఆర్టికల్ 21 ఇకపై మనుగడలో లేదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 372(1) కూడా అప్పీలుదారు తరపున ఆధారపడింది. ఇది క్రింది విధంగా నడుస్తుంది. "ఆర్టికల్ 395 లో సూచించబడిన చట్టాలను ఈ రాజ్యాంగం రద్దు చేసినప్పటికీ , ఈ రాజ్యాంగంలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి , ఈ రాజ్యాంగం ప్రారంభానికి ముందు వెంటనే భారతదేశ భూభాగంలో అమలులో ఉన్న చట్టం కొనసాగుతుంది. మార్చే వరకు లేదా తిరిగి వచ్చే వరకు బలవంతంగా సమర్థ శాసన సభ లేదా ఇతర సమర్థ అధికారం ద్వారా పీల్ చేయబడింది లేదా సవరించబడింది".

కొత్త రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చినప్పటికీ , మాజీ కొచ్చిన్ రాష్ట్రం యొక్క క్రిమినల్ చట్టం అమలులో కొనసాగిందని మరియు కొచ్చిన్ మహారాజా మాజీకు సంబంధించి ప్రత్యేక హక్కును ఉపయోగించారని ఈ కథనం ఆధారంగా వాదన. కొచ్చిన్ రాష్ట్రం ఆ చట్టంలో అంతర్భాగం. భూభాగంపై సార్వభౌమత్వాన్ని కోల్పోయిన తర్వాత అతని సార్వభౌమాధి కారానికి సంబంధించిన అటువంటి ప్రత్యేకాధికారం మనుగడ సాగించగలదా అనే ప్రశ్నతో పాటు , ఈ వాదన యొక్క మార్గంలో ఇబ్బంది రెండు రెట్లు ఉంది. (1) కొనసాగింపు రాజ్యాంగంలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది; మరియు (2) సమర్థ శాసనసభ ద్వారా మార్చబడిన లేదా రద్దు చేయబడిన లేదా సవరించబడే వరకు మాత్రమే కొనసాగింపు. ఇప్పటికే ఎత్తి చూపినట్లుగా , కొచ్చిన్ మహారాజా ప్రత్యేకాధికారం కొనసాగింపు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 72, 161 మరియు 238 కి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. యూనియన్ లెజిస్లేచర్

ఆమోదించిన క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ (సవరణ) చట్టం , 1951, (కేంద్ర చట్టం I ఆఫ్ 1951) ద్వారా, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , 1898, మొత్తానికి వర్తింపజేయడం గమనించదగ్గ విషయం. భారతదేశం కోడ్‌లోని సెక్షన్ Iని సవరించడం ద్వారా మరియు దానిలో "మొత్తం భారతదేశం మినహా పార్ట్ బి రాష్ట్రాలు", "జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ మరియు మణిపూర్ రాష్ట్రాలు మినహా మొత్తం భారతదేశం" అనే పదాలను భర్తీ చేయడం ద్వారా. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ మరియు దానితో పాటు విభాగాలు 401 , 402 , మరియు 402-ఎ, శిక్షల మార్పిడికి సంబంధించి , పాత కొచ్చిన్ చట్టం ప్రకారం 1951 సెంట్రల్ యాక్ట్ I ద్వారా అన్ని పార్ట్ బి రాష్ట్రాలకు ప్రత్యేకంగా వర్తింపజేయబడింది. రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత సమర్థ శాసన అధికారం ద్వారా ఏ సందర్భంలోనైనా రద్దు చేయబడినట్లు లేదా రద్దు చేయబడినట్లు భావించబడాలి. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 362 దృష్ట్యా దానిని రద్దు చేయడంలో మహారాజా ప్రత్యేక హక్కుకు సంబంధించినంత వరకు శాసనసభ అసమర్థత అని దిగువ న్యాయస్థానంలలో సూచించ బడింది . కానీ ఆ కథనానికి ఎలాంటి ప్రభావం లేదు. ఇది భారతీయ రాష్ట్రాల పాలకుల వ్యక్తిగత హక్కులు , అధికారాలు మరియు గౌరవాలను మాత్రమే సూచిస్తుంది. ఆర్టికల్ 21 కనిపించే ఒడంబడిక నుండి కూడా స్పష్టంగా ఉంది , క్షమాపణ యొక్క అధికారం "వ్యక్తిగత హక్కులు , అధికారాలు మరియు గౌరవాలు" నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది , వీటిని క్రింది నిబంధనలలో 16 మరియు 17 ఆర్టికల్స్ క్రింద పరిష్కరించబడింది.

"16 ప్రతి ఒడంబడిక రాష్ట్రం యొక్క పాలకుడు , అలాగే అతని కుటుంబ సభ్యులు కూడా 15వ ఆగష్టు, 1947 రోజుకి ముందు , రాష్ట్ర భూభాగాలలో లేదా వెలుపల వారు అనుభవించే అన్ని వ్యక్తిగత అధికారాలు, గౌరవాలు మరియు బిరుదులకు అర్హులు.

17.(1) ప్రతి ఒడంబడిక రాష్ట్రం మరియు వ్యక్తిగత హక్కులు , అధికారాలు, గౌరవాలు మరియు దాని పాలకుడి బిరుదులకు చట్టం మరియు ఆచారం ప్రకారం వారసత్వం హామీ ఇవ్వబడుతుంది".

అందువల్ల అప్పీలుదారు కోసం కేసును సమర్పించగల ఏ వాదనలోనూ ఎటువంటి సారాంశం లేదు.

తదనుగుణంగా ఈ అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.
